

Posudek vedoucího diplomové práce „Lighthouse of culture“

Katedra urbanismu FUA TUL

Studentka: Alice Mitysková

LS 2018-2019

Tématem diplomové práce je kulturní centrum v Oslu. Diplomová práce byla zadána v souladu s aktivitou platformy STaRT, jež vypsal soutěž na ideje pro nové kulturní centrum na nábreží Osla. Tato aktivita navazuje na plán města Fjord City Plan usilující o přetvoření nábreží také skrze přesun významných kulturních institucí z polohy uvnitř městské struktury do prostoru nábreží. Dlouhodobým cílem je skrze koncentraci kulturních institucí vytvořit osobitou urbánní identitu a městskou „značku“ této části Osla. Z pohledu urbanismu jde také o navrácení pobřeží městu a to skrze odstranění překážek, které by z této oblasti mohli vytvářet izolovanou lokalitu.

Vlastní lokalita se nachází na území Vippetangen, která dříve byla obsazena armádou a vojenskými zařízeními, kamenolomem, vojenskými a civilními lázněmi. V území se nacházela také dvě sila. První, které bylo postaveno v roce 1912 a stálo na pozemku určeném k výstavbě kulturního centra, navrhl architekt Bredo Bernsten v duchu architektury ovlivněné estetikou kostelů a hradů. Toto silo bylo výrazným prvkem a zcela zásadně změnilo vzhled celé oblasti. Druhé silo bylo postaveno v roce 1935 a stojí v těsné blízkosti pozemku do dnešních časů. Důležitou součástí území je také lodní terminál a s ním spojená dopravní infrastruktura.

Diplomantka pracuje ve svém návrhu s důslednou analýzou historie území a z ní také tvoří svůj hmotový koncept, koncept domu jež pracuje s historickou situací před demolicí prvního sila v roce 1977, jedná se o obraz výrazné vertikální budovy tyčící se jako maják do prostoru na hraně země a moře. Považuji tento koncept za radikální, nicméně promyšlený a možný čin.

Vlastní dům pracuje s konceptem, který snad nejlépe popsal Rem Koolhaas ve svém soutěžním návrhu na Národní knihovnu v Paříži z roku 1989, kde se funkční části knihovny proměňují v tělesa dle ideje „forma následuje funkci“ a následně se „vznášejí“ v prostoru, který má onu sílu veřejné instituce. Diplomantka postupuje v mnohém podobně, snad jen daleko více respektuje kontext, nejen prostorový, jež je vyjádřen především vlastní hmotou a výškou objektu. Stavební program je důsledně převzat ze zadání. Jeho interpretace v rámci silné ideje majáku, kterou představuje vlastní dům a snaha o tvorbu silného prostorového účinku a zážitku, jež je tak často blízký veřejným institucím je středobodem diplomantčina návrhu. Mohu konstatovat, že vzhledem k daným požadavkům je dům logicky rozložen. V podzemní se nachází velké auditorium a sochařský ateliér, ostatní provozy jsou umístěny do věže, která je vynášena a obsluhována skrze 3 železobetonové tubusy. Touto prostorovou skladbou se jako stuha vine pěší komunikace, která návštěvníkovi umožňuje pomalu vystoupat skrze prostorově bohatou budovu, poskytující mnohé nečekané průhledy. I přes značnou prostorovou složitost objektu se jeví dispozice jako funkční bez zjevných kolizí.

Tématem domu je také jeho zapojení do veřejného prostoru v jeho bezprostředním okolí, které pracuje s tvorbou terénních valů, ploch či prostor pro exteriérové performance.

Práce je po grafické stránce zdařilá a srozumitelná, odpovídající požadavkům na diplomní projekt, uvítal bych však vedle bezpochyby výtvarně podmanivých kreseb také reálný zákres do panoramatu Osla. Osobně si myslím, že by to projektu prospělo z hlediska ověřitelnosti záměru.

Závěrem bych se rád vyjádřil k průběhu práce. Diplomantka pracovala po celou dobu koncepčně a s velkým nasazením, které je z odevzdané práce zřetelné. I proto navrhuji přijmout práci k obhajobě

s hodnocením **A**.

Radek Suchánek